

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरि विरचितम्
॥ श्रीलक्ष्मीसहस्रम् ॥
॥ कारुण्यस्तवकः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ कारुण्यस्तवकः ॥

भजे भुजङ्गशैलेशभुजान्तरपरिष्क्रियाम्।
तनयां दुग्धजलधेर्दयामिव कृतोदयाम् ॥ १ ॥

जननि जीवयितुं जगदर्दितं
दशमुखप्रमुखैस्त्रिदशारिभिः।
जनकयज्ञमहीजठरे जनिं
कृतवती भवती कृपया रमे ॥ २ ॥

अकरुणा करुणा ध्रुवमम्ब ते
क्षितितले भवतीमवतार्य या।
अहह यातुपुरस्थितिवेदनां
अगमयज्जगदार्तिनिवृत्तये ॥ ३ ॥

अविरतविविधापराधकारि-
प्यपि मयि देवि दयां करिष्यसीति।
जननि मम भयातुरस्य धैर्यं
जनयति वायसदानवापदानम् ॥ ४ ॥

राघवस्य हृदयं स्थिराघवत्
वायसं प्रति न वायसक्रमम्।
देवि जानकि दयारसात्त्वया
पादयोजनकृता द्रवीकृतम् ॥ ५ ॥

अब्धेः कन्ये जननि महतामागसां जन्मगेहे-
ष्वस्मादृक्षेष्वपि च करुणामादधासि ध्रुवं त्वम्।
साक्षी तस्मिन् युधि दशमुखे सारसाक्षि व्यपेते
यातुस्त्रीणां कबलनविधिं याचमानो हनूमान् ॥ ६ ॥

रामस्तिष्ठतु नाम यो न विदयो जिह्रेति निर्हेतुकं
 सुग्रीवैकविरोधिनं क्षितिसुते संहृत्य तं वालिनम्।
 कारुण्याम्बुनिधिस्त्वमेव नियतं क्लृप्तात्मपीडं यतो
 रक्षःस्त्रीनिकरं ररक्षिथ तमप्यार्द्रागसं वायसम् ॥ ७ ॥

गुरुणा प्लवेन करुणात्मना विना
 हरिणाङ्कसोदरि गुणाम्बुधे तव।
 जननाधिरोगमरणादिवेदना-
 वरुणालयस्य तरणाय का गतिः ॥ ८ ॥

त्वय्येवायतते कृपा रघुपतेर्देवस्य सत्यं यतो
 वैदेहि त्वदसन्निधौ भगवता वाली निरागा हतः।
 निन्ये कापि वधं वधूस्तव तु सान्निध्ये त्वदङ्गव्यथां
 कुर्वाणोऽप्यवितः पतन्नशरणः काको विवेकोज्झितः ॥ ९ ॥

द्विपञ्चग्रीवाज्ञाचकित समुदञ्चन्निशिचर-
 प्रपञ्चप्रक्षिप्तः पवनसुतवाले हुतवहः।
 यतो जातः शीतस्तमिह भवसन्तापविवशे
 कृपापूरं स्वैरं किरतु मयि लोकाम्ब भवती ॥ १० ॥

विष्णावुष्णांशुवंशं गतवति विबुधद्वेषिशोषाय रोषात्
 एष्यत्तद् योषिदागः शतमपि कृपया क्षन्तुकामेव नूनम्।
 धत्ते कन्या जनन्या गुणमिति निपुणं किंवदन्तीं विदन्ती
 पूर्वं सर्वं सहायामुदयमकुरुथा भोगिशैलेन्द्रकान्ते ॥ ११ ॥

अवितुमिह दया ते देवि मार्गत्यशक्तान्
 अहमपि शरणार्थी हन्त मज्जन् भवाब्धौ।
 घटनमुचितमासीदावयोर्देवयोगात्
 कलशजलधिकन्ये हातुमेतन्न युक्तम् ॥ १२ ॥

कार्येषु कारणगुणाः नियतं भवन्ती-
 त्युक्तिं सतामवितथामवधारयामः।

चान्द्री कला च भवती च पयोधिमध्यात्
जाते यदम्ब सुधया दयया च शीते ॥ १३ ॥

आसादितोन्नतपदेषु गिरीशमुख्ये-
ष्वारोढुमञ्जनिलये शिथिलामिलाषा।
नीचे तु मादृशि दयारसनिम्नगा ते
प्राप्तादरा प्रवहतीत्यनुरूपमेतत् ॥ १४ ॥

शौरिश्चकास्ति हृदयेषु शरीरभाजां
तस्यापि देवि हृदयं त्वमनुप्रविष्टा।
पद्मे तवापि हृदये प्रथते दयेयं
तामेव जाग्रदखिलातिशयां श्रयामः ॥ १५ ॥

नित्यं विश्वं वशयति हरिर्निग्रहानुग्रहाभ्याम्
आद्ये शक्तिं विघटयति ते हन्त कारुण्यपूरः।
ईषन्नूनं तदिह दयितादीशितृत्वं भवत्याः
तच्छेषत्वं कथमितरथा देवि तुल्येऽपि भूमि ॥ १६ ॥

विहितं जहतं विवेकहानात्
अहितं कर्म च नित्यमाचरन्तम्।
अपयातगुणं हरिप्रिये मां
कृपया केवलयैव पालयेथाः ॥ १७ ॥

क्षणमप्यसहास्थितौ जनागः
कमिता न क्षमितेति सानुकम्पा।
अवतारदशासु देवि रूपैः
अनुरूपैरनुगाहसे मुकुन्दम् ॥ १८ ॥

गलति कलितायासे श्वासे कफार्गलिते गले
भ्रमति नयने भ्रान्ते स्वान्ते यियासुषु चासुषु।
त्वरयति दया जन्तोरन्तोत्क्रमे भवतीं रमे
त्वमपि कृपणत्राणे प्राणेश्वरं च पराङ्मुखम् ॥ १९ ॥

दुःखाक्रान्तं भवजलनिधिं दुस्तरं योगिवर्यैः
 पापानां नस्तरितुमधुना का कथा लोकधात्रि।
 एवं यद्वाप्युदयति मतिस्तावकीमब्धिकन्ये
 धन्ये दृष्ट्वा तदपि करुणां धैर्यमेत्यन्तरात्मा ॥ २० ॥

तपोभिरिह योगिनस्तव दयामविन्दन्त याम्
 अकिञ्चनतयैव ताममृतसोदरि प्राप्नुमः।
 समाधिपटवः श्रमादनुभवन्ति यद्वैवतं
 तदेव यमुनातटीतरुगणः सुखेनान्वभूत् ॥ २१ ॥

अपारपरितापकृद्भवतपातपान्धा वयं
 प्रपामिव सुपावनीं तव कृपामुपासीमहि।
 उदञ्चितधनञ्जयः प्रभुरुदारहेतिर्यया
 ययावुदधिकन्यके तपनमध्यगः शीतताम् ॥ २२ ॥

कंसारातिप्रेयसि
 संसाराब्धौ भ्रमन्ननाथोऽहम्।
 अम्ब तव साध्वकम्पाम्
 अनुकम्पान्नावमवलम्बे ॥ २३ ॥

॥ इति श्रीमद्देङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे कारुण्यस्तवकः ॥